

Thesavrvs|| Locorum|| Commvnivm|| Jvrisprvdentiaē

Barbosa, Agostinho

Lipsiæ, 1697

Cap. CXL. Puer.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-80071](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-80071)

collatione 4. ff. ad L. Aquil. non quod à populo, sed à plerisque gloriæ & virtutis causa exhibetur. Bertazol. in trakt. claus. test. claus. 31. gloss. 2. n. 7. Goedd. 1. Consil. Marp. 28. n. 25.

II.

Publicè quæ fiunt, nulli licet ignorare. cap. 1. extr. de postulat. pralat.

III.

Publicè quod alicui non licet, licet in secreto. c. tua 3. extr. de cler. peregr.

IV.

Publico juri nullus renunciare potest c. si diligenti 12. extr. de foro compet. c. contingit. 36. extr. de sent. excomm.

V.

Publicum jus pacto privatorum non tollitur. cap. si diligenti 12. extr. de foro compet. vid. sup. c. Pactum.

VI.

Sicut privatorum injustitiam passos Imperatores adjuvant, sic & publicum illatum manere volunt. Nov. de mandat. Princip. 17. c. 1.

VII.

Munus & officia propriè sunt diversa: Omne quidem munus ratione causa efficientis & autoritatis publicum est, sed ratione usus privatum. l. 14. §. 1. de muner. & honor. Publica porro munera vel sunt realia, vel personalia: illa, vel mera, vel mixta: personalia sunt (ratione utilitatis) vel privata, ut tutela, cura: vel publica, ut quaestura, syndicatus, legatio, & hæc propriè munera appellantur. l. ult. §. 28. de muner. & honor. Officia autem consistunt in honorifica Reipubl. administratione, sive cum sumptu, sive sine sumptu contingant. l. 14. ff. de muner. & honor. atque definitur munus privati hominis (ad hoc electi: ita Goedd. ad l. 18. n. 20. de V. S.) ex quo commodum ad singulos universosque, remque eorum imperio Magistratus extraordinarium pervenit: ita postulatio non munus, sed officium publicum dicitur. l. 2. ff. de R. I. quod ante electionem non, post eam autem sit necessarium, colligi licet ex l. 214. & l. 239. §. munus de V. S.

IX.

Quod publico semel usum suum præbuit, e. g. aquæductus, via publica, non potest in privatorum redire potestatem nec Rescripto Principis, nec præscriptione longi temporis. l. 9. C. de aquæduct. l. 2. C. de viâ publ. immemoriali tamen tempore præscribi potest l. 4. C. eod. vel etiam 40. annorum, si mutetur forma usus publici. Perez. C. de aquæduct. n. 1. 2. 3. sic palatia principis à nemine inhabitari possunt l. un. C. de Palat. & D. m. nisi ea quæ sunt in Provinciis à Rectoribus earum, ut ab iis reparentur. l. 14. C. de offic. Rector. Provinc. Ita nemo privatus potest curia publico uti l. 6. 11. & 16. C. de Curs. publ.

IX.

Publica pecunia magis privilegiata est quam privata. hinc qui publicam pecuniam principis mutuo accipit vel dat, quadruplum refarcire tenetur, etiam si cautio præstita sit. Hinc & qui publicam pecuniam furripit, lege Julâ peculatus tenetur, cum furtum pecuniæ privæ non nisi privatum delictum sit. Perez. C. de his, qui ex publ.

tion. mut. pec. n. 2. 3. segg. susceptori publicam pecuniam occultanti manus amputatur. Nov. 17. §. coges. Interdum capite plectitur, hodiè mulctatur. Perez. C. de suscept. n. 22. qui pecuniam publicam ultra annum penes se retinet, tertiâ parte amplius mulctatur. Confer Brummel. C. de auri publ. persecutor. ubi Ripa ponit casum, quo exactor pecuniâ publicâ uti potest.

X.

Temporis prolixitas juri publico non nocet. Nov. 30. l. 6. C. de oper. publ. itaque Fisco opponi non potest longi temporis præscriptio, omnino tamen 40. annorum, l. 4. C. de præscript. 30. ann.

Limita: si à fisco petantur tributa, census, Canonnes præteriti temporis, concessio principis & 40. anni simul requiruntur. l. fin. C. de fund. prærimon.

CAP. CXXXIX.
Pudicitia. Castitas.

Axioma I.

Pudicitia est virtus animi, quæ comitante fortitudine mavult quæcunque mala tolerare, quam malo consentire. cap. ita ne 3. 32. q. 5. itaque cum ea in animo sit, à violento stupratore eripi non potest. c. de pudicitia 6. d. cap. ita ne, in fin. cap. magis 9. cap. illa autem 14. 32. q. 5.

II.

Ut pudicitiam vir ab uxore exigat, quam ipse non exhibet, periniquum videtur. Ziegl. Jur. Can. pag. 488.

CAP. CXL.
Puer.

Pueri (ut qui dicuntur esse intra 14. annos, c. referent 2. extr. eod.) non ita severè debent puniri, sicut majores, cap. 1. extr. de delict. puer. unde nec jurare coguntur, c. pueri. & seq. 22. q. 5. cum consentire non possint. c. tua 24. extr. de sponsalib. vid. infr. cap. Pupillus.

CAP. CXLI.
Punire, Punitio.

Axioma I.

Puniri sine culpa nemo debet, c. cognoscetes 2. extr. de constit. cap. tua 10. extr. de eo, qui cognov. consangu. cap. tua 19. in fin. extr. de homicid. nisi sublit causa, c. sine 23. de R. I. in 6. punitur ergo scilicet quis sine culpa, sed non sine causa, c. ult. in pr. dist. 51. c. significasti 18. extr. de homicid.

II.

Punire peccantem, & nulli nocere, innocentis est officium, cap. non est. 23. q. 5.

III.

Puniri debet occultè occultè peccans, cap. quasitum 7. extr. de penitent. & remiss. & qui deliquit publicè, publicè etiam puniri debet, cap. 1. extr. eodem.

(Q) 4.

IV.

IV.

Punitur in eo, in quo quis peccat, *cap. ex te-
nore 16. extr. de rescript. cap. venerabilem 34. extr.
de Elect. cap. 1. & ult. extr. de translat. Episcop.
cap. cum quidam 8. cap. literas 13. extr. de tempor.
ordin. cap. cum olim 33. extr. de offic. deleg. cap. si
quis 2. dist. 94. cap. an sit. 43. extr. de appellat.
cap. ult. de immunit. Eccl. cap. Pastoralis 29. extr.
de jur. patron. c. pen. extr. de simon. c. 1. extr. de
Magistr. & ne aliq. c. 1. extr. ne Prelati vices suas.
cap. ad liberandum 17. extr. de Judais & Sana-
cen. cap. postulasit 7. extr. de Clericor. excom-
mun. cap. inter 11. extr. de excess. Prelat. cap. ult.
de tempor. ordin. in 6. & qui plus peccat, plus
etiam punitur, *cap. ut Clericorum 13. de cohabit.
Clericor. cum è contrariò nemo punitur in eo,
in quo deliquit. cap. dilectus 13. extr. de Excess.
Prelat.**

V.

Poniri quis debet ibi, ubi deliquit, *cap. 1. extr.
de ruptor. cap. nec extra. 7. 3. q. 9.*

VI.

Poniri non quis debet dupliciter, *cap. etsi Cle-
rici 4. extr. de jud. nec punitur iterum debent pec-
cata semel dimissa, c. ult. extr. de collus. deteg.*

VII.

Puniri gravius debet superior delinquens,
quam inferior, *cap. cum quidam 12. extr. de jure-
jur. c. excommunicamus 13. extr. de heret. & ideo
puniuntur Prelati crudelius, quam ceteri, cap.
precipue 11. q. 3. religiosi quam seculares, cap. ac-
cusatus 8. in fin. de heret. in 8.*

VIII.

Puniuntur quandoque multi propter unum,
*cap. pen. dist. 45. cap. si gens 10. distinct. 56. cap. si
ea 23. q. 4. cap. non turbatur 24. q. 1. quandoque
tamen punit DEUS paucos, ut exinde multitudo
ad poenitentiam provocetur, cap. Guilisarius 24.
quæst. 4.*

IX.

Puniri sine accusatione nemo debet, *cap. 1.
extr. de Except.*

CAP. CXLII.

Pupillus.

Axioma I.

Omnis pupillus est impubes, at non vice versa,
*l. fin. C. de juris & facti ignor. l. 4. ff. de in lit. jur.
l. qui iurasse 26. ff. de jurejur. l. more 8. in pr. &
fin. de acquir. hered. l. si impuberi 13. de tut. dat.
ab his. Goedd. ad l. 161. de V. S. ubi n. 2. ad argu-
menta contraria respondet.*

II.

Pupillus etiam ea, quæ videt, ignorat, *l. 1. C.
de fals. monet. Wescemb. in parat. de confess. Ant.
Faber in C. lib. 6. tit. 5. defin. 6. n. 1. Carpz. P. 3.
Constit. 4. Definit. 6. n. 1. atque ita nec discretio-
nem habere dicitur, l. pupillus 9. verb. discernere.
ff. de acquir. hered. l. ult. ff. de jur. & facti ignor.
Idem Carpzov. quæst. 1. Constitut. 24. Definit. 12.
num. 4.*

III.

Non est pupillus, qui adhuc est in utero, *l. 161.
ff. de V. S. Cum enim ætas non à conceptionis*

initio, sed à natiuitate primum computanda ve-
niat, Levinus Lemn. de occult. miracul. pupillus
autem ad ætatem referatur; inde sequitur, quod
is, qui adhuc est in utero, pupillus dici nequeat,
*l. 1. §. 3. ff. unde cognat. Goedd. ad d. l. 161. de R. L.
num. 3.*

IV.

Pupilli absentes loco habentur, *l. 5. de R. I. &
nihil posse pati dicuntur in l. in eo 110. §. pupillus
2. Eod. Idque propter iudicii voluntatisque im-
perfectionem, Goedd. ad l. 209. n. 2. & ideo pupil-
lis tuitionem etiam Divinitas iussit impendi, c.
defensionis 2. dist. 87. nisi dolus, quem adhibet pu-
pillus, ætatem suppleat, aut locupletior fiat. l. 3.
§. fin. cum l. seq. de tribut. act. l. 1. §. an in pupil-
lum 15. ff. de pos. l. 3. ff. commod.*

Quatenus obligetur Pupillus, vid. sub
rubr. Obligatio. item: Autoritas
Tutoris.

CAP. CXLIII.

Purgatio.

Axioma I.

Ibi se purgare quis debet, ubi infamatus est,
*c. inter 10. extr. de purg. Canon. ac nemo se pur-
gare tenetur, nisi de illo, de quo infamatus est,
c. ult. eod. Unde cum deficiente probatione infam-
mato indici soleat purgatio, cap. cum oporteat 19.
c. inquisitionis 21. extr. de accus. nisi legitime ap-
pellaverit, cap. nos inter 6. extr. de purgat. Canon.
ideoque & Clericus, si convinci nequit, per iura-
mentum se purgare tenetur, cap. Presbyter 13. c.
si mala 16. 2. q. 5. ita se purgant moniales de libi-
dine infamata, c. Moniales 3. extr. de purgat. Ca-
non. ita purgare se debet electus in Episcopum,
cui aliqua obijciuntur, coram quinque vel sex
Episcopis, c. illud 5. dist. 23. ita purgare solet &
Episcopus vel Presbyter per iuramentum super
altare vel super quatuor Evangelia. c. habet 6. &
seq. c. omnibus in fin. 2. q. 5. Ita purgat quandoque
semetipsum Pontifex, propter scandalum sedan-
dum, sine præiudicio tamen aliorum Pontificum,
c. auditum d. q. 5. Ita purgaverunt se Leo Papa
cum duodecim Episcopis, cap. omnibus 19. in fin.
d. q. 5. Sixtus Papa in Concilio, c. mandastis 10.
d. q. 5. Damasus cum 42. Episcopis, cap. nos si 41.
§. item Hieronymus 2. q. 7.*

II.

Purgans se si deficiat in purgatione, punitur
tanquam præsumptivè convictus, *cap. cum 7. extr.
de purgat. Canon. cap. accedens 13. extr. de accus.
c. excommunicamus 13. extr. de heret. c. significasti
5. extr. de adult. quia tunc fama pro veritate præ-
sumitur, c. tua nos 8. extr. de cohabit. Cler.*

III.

Purgationem non subire & deferre in purga-
tione sunt paria, *d. c. tua nos 8. extr. de cohabit.
Cler.*

IV.

Purgatio non indicitur, si delictum est proba-
bile, *cap. si quis 4. extr. de purgat. Canon.*

V. Pur-